

برآوردگر انقباضی در توزیع نرمال چند متغیره تحت فضای پارامتر محدود

حمید کرمی کبیر، محمد آرشی

گروه آمار، دانشگاه شاهرود

تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۹/۲۲ تاریخ آخرین بازنگری: ۱۳۹۳/۳/۲۱

چکیده: در این مقاله مسئله برآورد بردار میانگین توزیع نرمال چند متغیره با واریانس نامعلوم تحت دو محدودیت مورد بررسی قرار می‌گیرد. ابتدا فرض می‌شود تمام مولفه‌های بردار میانگین نامنفی باشند و سپس تنها زیر مجموعه‌ای از مولفه‌های آن نامنفی در نظر گرفته می‌شوند. هدف یافتن رده‌ای از برآوردگرهای انقباضی برتر، در فضای پارامتر محدود شده، تحت تابع زیان توان دوم است. در این راستا رده برآوردگرهای نوع بارانچیک برای حالت فضای پارامتر محدود تعمیم داده و با استفاده از تکنیک امید ریاضی دو گانه رده‌ای از برآوردگرهای انقباضی معرفی می‌شود که دارای مخاطره کمتری نسبت به برآوردگر مینیماکس در توزیع نرمال است.

واژه‌های کلیدی: برآوردگر انقباضی، توزیع نرمال چند متغیره، فضای پارامتر محدود شده، لم استاین، مخاطره.

مسئله برآورد پارامتر مکان تحت محدودیت، در سال‌های اخیر پیشرفت زیادی داشته است. در این زمینه کسلا و استرادرمان (۱۹۸۱) و بیگل (۱۹۸۱) مسئله برآورد پارامتر مکان θ را تحت محدودیت $|\theta| > m$ در توزیع نرمال مورد مطالعه قرار دادند. در همین راستا گاتسونیس و همکاران (۱۹۸۷) برآوردگر بیز را با محدودیت مشابه با کسلا و استرادرمان برای میانگین توزیع نرمال ارائه کردند. همچنین مارچاند (۱۹۹۴) در توزیع نرمال چند متغیره $N_p(\mu, \Sigma)$ محدودیت $\mu^T \Sigma^{-1} \mu = \lambda$ (برای μ و Σ نامعلوم) و در سال (۱۹۹۳) در توزیع‌های متقارن کروی برای θ (اساساً برای توزیع‌های نرمال آمیخته) با محدودیت $\|\theta\| = (\theta^T \theta)^{1/2} = \lambda$ را در نظر گرفت. وی بهترین برآوردگر هم‌پایا^۱ (BEE) را یافت و ثابت کرد که BEE بهتر از برآوردگر ماکسیمم درست‌نمایی^۲ (MLE) و بهترین برآوردگر خطی نارایب^۳ ($BLUE$) است. مارچاند و جیری (۱۹۹۳) رده‌ای از برآوردگرهای از نوع جیمز استاین را در نظر گرفته و نتایج را برای توزیع‌های نرمال آمیخته مقیاسی^۴ تعمیم دادند. فودینیر و اوسو (۲۰۰۰) توزیع کروی معمولی وقتی که مشاهدات به شکل (X, U) دارای توزیع متقارن کروی حول بردار (θ, σ) بودند، را در حالت θ محدود شده مورد بررسی قرار دادند. در ادامه، وان و همکاران (۲۰۰۰) برآوردگرهای مینیماکس و گاما - مینیماکس^۵ در توزیع پواسن، وقتی که فضای پارامتر محدود به فاصله $\theta \in [0, \beta]$ است را به دست آوردند. همچنین اوسو و استرادرمان (۲۰۰۲) توزیع متقارن کروی را با محدودیت روی مخروط‌ها مورد بررسی قرار دادند و در همین راستا فودینیر و همکاران (۲۰۰۳) در توزیع متقارن کروی با در نظر گرفتن سه محدودیت بر روی فضای پارامتر مطالعاتی انجام دادند.

در زمینه مدل‌های محدود شده مارچاند و استرادرمان (۲۰۰۵) برای خانواده مکان با در نظر گرفتن محدودیتی به صورت $\theta > a$ کار را ادامه دادند. همچنین

^۱ Best Equivariant Estimator

^۲ Maximum Likelihood Estimator

^۳ Best Linear Unbiased Estimator

^۴ Scale mixture of normal distribution

^۵ Γ - minimax

مارچاند و پرون (۲۰۰۵) نتایج را برای توزیع‌های متقارن کروی تحت محدودیت

$$\Theta(m) = \{\theta \in R^p : \|\theta\| \leq \theta : m > 0\}$$

به دست آوردند. مارچاند و پارسیان (۲۰۰۶)، محدودیت به شکل $\theta \in [0, m]$ را برای کلاس وسیعی از مدل‌های گسسته در نظر گرفتند. در ادامه فودینیر و همکاران (۲۰۰۶) و فودینیر و مارچاند (۲۰۱۰) برای توزیع‌های متقارن کروی پارامتر مکان را با نوع دیگری از محدودیت‌ها برآورد نمودند. مارچاند و استرادرمن (۲۰۱۲) رهیافت واحدی را برای برآورد مینیماکس در فضای پارامتر محدود شده ارائه داده‌اند. در نهایت کورتبی و مارچاند (۲۰۱۲) برآوردگر خطی بریده شده ۶ با محدودیت $\|\theta\| < m$ در توزیع نرمال چند متغیره را ارائه کرده و رفتار آن را مورد بررسی قرار دادند.

در اغلب پدیده‌های طبیعی، با توجه به شرایط خاص طبیعت، ممکن است محدودیت‌هایی روی صفت‌ها و مشخصه‌های متغیر گذاشته شود که این مورد، موجب تخمین این مشخصه‌ها در مدل‌های محدود شده می‌شود. برای مثال در یک فرآیند تولید لامپ، متوسط طول عمر همواره عددی مثبت است، بنابراین برای تخمین طول عمر، باید محدودیت مثبت بودن، به مدل مورد بررسی اضافه شود. لازم به ذکر است چنانچه از توزیع گاما برای مدل‌سازی طول عمر لامپ‌ها استفاده شود، محدودیت مثبت بودن در ذات تکیه‌گاه و فضای پارامتر توزیع گاما است. ولی چنانچه از توزیع نرمال (بناباه اطلاعات نمونه) استفاده شود، باید حتما محدودیت مثبت بودن بر روی برآوردگر پارامتر مکان اعمال شود.

بنابراین برآورد پارامتر محدود شده، رده‌ای وسیع از مثال‌های کاربردی را شامل می‌شود. چراکه در اغلب این مثال‌ها محدودیت‌هایی وجود دارد که توسط محقق اتخاذ می‌شود. مقاله حاضر تعمیمی برای مقاله فودینیر و همکاران (۲۰۰۳) در حالت توزیع نرمال چندمتغیره با تغییر نوع برآوردگر و تابع زیان است.

۲ پیش نیازها

فرض کنید بردار تصادفی p بعدی X دارای توزیع نرمال چند متغیره $N_p(\theta, \sigma^2 I_p)$ با پارامتر مکان θ و مقیاس $\sigma^2 I_p$ باشد، که در آن σ^2 نامعلوم است. هدف برآورد بردار $\theta = (\theta_1, \dots, \theta_p)$ تحت تابع زیان توان دوم زیر است.

$$L(\theta, \delta) = \frac{1}{\sigma^2} (\delta - \theta)^T (\delta - \theta) = \frac{1}{\sigma^2} \|\delta - \theta\|^2. \quad (1)$$

در سراسر مقاله منظور از T ترانهاده بردار یا ماتریس است. در مرحله بعد با استفاده از تابع زیان توان دوم (۱)، تابع مخاطره به صورت $R(\theta, \delta) = E_\theta[L(\theta, \delta)]$ محاسبه می‌شود.

در این مقاله هدف برآورد پارامتر تحت دو محدودیت زیر می‌باشد.

۱. مولفه $\theta_i, i = 1, \dots, p$ در بردار پارامتر θ نامنفی است.

۲. تنها زیر مجموعه‌ای از θ_i ها نامنفی هستند.

تعریف ۱: (لهمن و کسلا، ۱۹۹۸) تابع $p_{\theta+\Delta}(x)/p_\theta(x)$ در θ مشتق پذیر ضعیف^۷ است اگر تابع اندازه‌پذیر q ، به‌ازای هر $h(\cdot)$ با شرط $\int h^2(x)p_\theta(x)d\mu(x) < \infty$ وجود داشته باشد به طوری که

$$\lim_{\Delta \rightarrow 0} \int h(x) \{ [\Delta^{-1} (\frac{p_{\theta+\Delta}(x)}{p_\theta(x)} - 1)] - q(x) \} p_\theta(x) d\mu(x) = 0.$$

در واقع شرط لازم و کافی برای مشتق پذیر ضعیف بودن معادل است با وجود تابع $q_\theta(x)$ طوری که $E_\theta q = E_\theta (\partial/\partial\theta)$ ، که در آن δ یک آماره دلخواه است طوری که $E_\theta (|\delta|^2) < \infty$.

تعریف ۲: (لهمن و کسلا، ۱۹۹۸) اگر تابع $f: R^p \rightarrow R$ دارای مشتق دوم باشد، آن‌گاه f در R^p زیرهمساز^۸ است اگر و تنها اگر به‌ازای هر $x = (x_1, \dots, x_p) \in R^p$ داشته باشیم

$$\sum_{i=1}^p \frac{\partial^2}{\partial x_i^2} f(x) \leq 0.$$

^۷ Weakly differentiable function

^۸ Superharmonic function

لم ۱ : (فودینیر و همکاران، ۲۰۰۳) اگر r تابع نامنفی، مقعر و مشتق پذیر باشد، آن گاه r روی R_+ نانزولی است و تابع $t \rightarrow \frac{r(t)}{t}$ روی R_+ ناصعودی است. به علاوه اگر r دارای مشتق دوم باشد، آن گاه تابع $x \rightarrow \frac{r(\|x\|)}{(\|x\|)^2}$ برای $p \geq 4$ زبرهمساز است.

لم ۲ : فرض کنید X یک متغیر تصادفی حقیقی مقدار با توزیع متقارن تک مدی برای $\theta \in R_+$ و $\sigma^2 \geq 0$ باشد. اگر f تابع نامنفی روی R_+ باشد، آن گاه

$$E_{\theta}[f(X^2) \frac{X^2}{\sigma^2} I_{[X < 0]}] \leq \frac{1}{4} E_{\theta}[\frac{(X - \theta)^2}{\sigma^2} f(X^2)]$$

برهان : چون توزیع X متقارن تک مدی است، می توان چگالی آن را به فرم $g(X - \theta)^2$ در نظر گرفت، که در آن g یک تابع ناصعودی است. بنابراین

$$\begin{aligned} E & \left\{ \frac{f(X^2)}{\sigma^2} [X^2 I_{[X < 0]} - \frac{1}{4}(X^2 + \theta^2 - 2\theta X)] \right\} \\ &= E \left\{ \frac{f(X^2)}{\sigma^2} \left[\left(\frac{1}{4}X^2 + \theta X - \frac{1}{4}\theta^2 \right) I_{[X < 0]} \right. \right. \\ & \quad \left. \left. - \left(\frac{1}{4}X^2 - \theta X + \frac{1}{4}\theta^2 \right) I_{[X \geq 0]} \right] \right\} \\ &= E \left[\frac{f(X^2)}{\sigma^2} \left(\frac{1}{4}X^2 + \theta X - \frac{1}{4}\theta^2 \right) I_{[X < 0]} \middle| |X| \right] \\ & \quad - E \left[\frac{f(X^2)}{\sigma^2} \left(\frac{1}{4}X^2 - \theta X + \frac{1}{4}\theta^2 \right) I_{[X \geq 0]} \middle| |X| \right] \\ &= \int_{I_{[\frac{1}{4}x^2 - \theta|x| - \frac{1}{4}\theta^2 > 0]}} \frac{f(x^2)}{\sigma^2} \left(\frac{1}{4}x^2 - \theta|x| - \frac{1}{4}\theta^2 \right) g((|x| - \theta)^2) dx \\ & \quad - \int_{I_{[\frac{1}{4}x^2 - \theta|x| - \frac{1}{4}\theta^2 > 0]}} \frac{f(x^2)}{\sigma^2} \left(\frac{1}{4}x^2 - \theta|x| + \frac{1}{4}\theta^2 \right) g((|x| - \theta)^2) dx \quad (2) \end{aligned}$$

از طرف دیگر همواره به ازای هر $\theta > 0$ داریم

$$(-|X| - \theta)^2 \geq (|X| - \theta)^2$$

چون $g(\cdot)$ ناصعودی است، می توان نوشت

$$g((-|X| - \theta)^2) \leq g((|X| - \theta)^2)$$

۸۰ برآوردگر انقباضی در مدل‌های محدود شده

از این رو کران بالای رابطه (۲) به صورت زیر است.

$$\begin{aligned} & \int_{I_{[\frac{1}{\psi}x^2 - \theta|x| - \frac{1}{\psi}\theta^2 > 0]}} \frac{f(x^2)}{\sigma^2} \left(\frac{1}{\psi}x^2 - \theta|x| - \frac{1}{\psi}\theta^2\right) g((|x| - \theta)^2) dx \\ & - \int_{I_{[\frac{1}{\psi}x^2 - \theta|x| - \frac{1}{\psi}\theta^2 > 0]}} \frac{f(x^2)}{\sigma^2} \left(\frac{1}{\psi}x^2 + \theta|x| + \frac{1}{\psi}\theta^2\right) g((|x| - \theta)^2) dx \\ & = \int_{I_{[\frac{1}{\psi}x^2 - \theta|x| - \frac{1}{\psi}\theta^2 > 0]}} \frac{f(x^2)}{\sigma^2} (-\theta^2) g((|x| - \theta)^2) dx \end{aligned} \quad (3)$$

چون $f(\cdot)$ تابعی نامنفی، $g(\cdot)$ تابعی ناصعودی و کران انتگرال مثبت است، به علت ضریب منفی θ^2 ، در رابطه (۳) داریم

$$\begin{aligned} & \int_{I_{[\frac{1}{\psi}x^2 - \theta|x| - \frac{1}{\psi}\theta^2 > 0]}} \frac{f(x^2)}{\sigma^2} (-\theta^2) g((|x| - \theta)^2) dx \\ & = E[f(X^2) I_{[\frac{1}{\psi}X^2 - \theta|X| - \frac{1}{\psi}\theta^2 > 0]}] (-\theta^2) \leq 0 \end{aligned}$$

اثبات کامل است.

لم ۳ : (پلسیس، ۱۹۷۰) اگر g یک تابع زیرهمساز روی R^p و z یک متغیر تصادفی با توزیع یکنواخت روی کره به مرکز مبدا و شعاع τ باشد، آن گاه به ازای هر $\theta \in R^2$ امیدریاضی $E[(g + Z)]$ تابعی ناصعودی از τ است.

لم ۴ : (میرهد، ۱۹۸۲) فرض کنید X دارای توزیع $(N_p(\theta, \sigma^2 I_p))$ که در آن σ^2 معلوم است، آنگاه

$$\frac{(X - \theta)^T (X - \theta)}{\sigma^2} \sim \chi_p^2.$$

لم ۵ : (استاین، ۱۹۸۱) اگر بردار X دارای توزیع نرمال استاندارد باشد، آن گاه به ازای تمام توابع پیوسته $g: R \rightarrow R$ که $E|g'| < \infty$ ، داریم

$$E[g'(X)] = E[Xg(X)].$$

برعکس، اگر رابطه بالا به ازای همه توابع g کراندار، پیوسته و قطعه قطعه مشتق پذیر و $E|g'| < \infty$ برقرار باشد، آن گاه X دارای توزیع نرمال استاندارد است.

لم ۶ : (تعمیم لم استاین، ۱۹۸۱) فرض کنید $X \sim N_p(\theta, \sigma^2 I_p)$ ، که در آن σ^2 معلوم است، اگر $g: R^p \rightarrow R^p$ ، آن گاه

$$E[(X - \theta)^T g(X)] = \sigma^2 E[\nabla \cdot g(X)].$$

۳ رده برآوردگر انقباضی

برآوردگر انقباضی برآوردگری است که به طور واضح یا مجازی در اثر انقباض به دست آید. به عبارت دیگر از ترکیب اطلاعات نمونه‌ای یعنی برآوردگر خام یا اولیه (MLE)، برآوردگر کمترین توان‌های دوم، بیز و غیره) با اطلاعات غیر نمونه‌ای که معمولاً در غالب یک یا چند محدودیت به مدل اضافه می‌شوند، به صورت برآوردگری جدید بهبود می‌یابد. این بهبود در جهت مقادیری است که از اطلاعات دیگر به دست آمده نه در جهت برآوردگر اولیه.

برآوردگر طبیعی^۹ θ به صورت

$$\delta_{\circ}(X) = (\delta_{\circ 1}, \dots, \delta_{\circ p}),$$

نشان داده می‌شود، که در آن

$$\delta_{\circ i}(X) = \max(X_i, \circ), \quad i = 1, \dots, p.$$

واضح است که برآوردگر طبیعی را می‌توان به صورت

$$\delta_{\circ}(X) = X + \gamma(X).$$

نیز نشان داد، که در آن $\gamma(X) = (\gamma_1(X), \dots, \gamma_p(X))$ و هر مولفه آن عبارت است از

$$\gamma_i(X) = \begin{cases} -X_i, & X_i < \circ, \\ \circ, & X_i \geq \circ. \end{cases}$$

^۹ Natural estimator

حال رده‌ای از برآوردگرهای انقباضی به صورت

$$\delta(X) = \delta_0(X) + g(X, S) = X + \gamma(X) + g(X, S). \quad (4)$$

را در نظر بگیرید، که در آن $R^p \rightarrow R^p$ تابعی حقیقی با خواصی است که در ادامه به آن اشاره می‌شود. ابتدا تفاضل مخاطره به صورت

$$\begin{aligned} \Delta R(\theta) &= R(\theta, \delta) - R(\theta, \delta_0) \\ &= E_\theta \left[\frac{\|\delta - \theta\|^2}{\sigma^2} - \frac{\|\delta_0 - \theta\|^2}{\sigma^2} \right] \\ &= \frac{1}{\sigma^2} E_\theta [\|g(X, S)\|^2 + 2(g(X, S))^T (X - \theta) \\ &\quad + 2(g(X, S))^T \gamma(X)]. \end{aligned} \quad (5)$$

محاسبه می‌شود، که برای متناهی بودن، باید $E_\theta[\|X\|^2] < \infty$ و $E_\theta[\|g\|^2] < \infty$ برقرار باشند. بنابراین با استفاده از لم ۶ در حالتی که σ^2 معلوم است داریم

$$\Delta R(\theta) = \frac{1}{\sigma^2} E_\theta [\|g(X, S)\|^2 + 2\sigma^2 \nabla \cdot g(X, S) + 2g(X, S)^T \gamma(X)]. \quad (6)$$

در مرحله بعد برای حالتی که تنها زیر مجموعه‌ای از θ_i ها دارای محدودیت نامنفی بودن باشند، فرض کنید که q تا از θ_i ها نامنفی باشند. به عبارتی $\theta_1 \geq 0, \theta_2 \geq 0, \dots, \theta_q \geq 0$ و $\theta_{q+1}, \dots, \theta_p$ هیچ محدودیتی نداشته باشند. آن‌گاه مشابه قبل برآوردگر طبیعی را به صورت

$$\delta_0^q(X) = X + \gamma_q(X).$$

در نظر گرفته می‌شود. که در آن

$$\gamma_{q,j}(X) = \begin{cases} -X_j, & X_j < 0, \\ 0, & X_j \geq 0. \end{cases}$$

و

$$\gamma_{q,j}(X) = 0 \quad \text{if } j > q.$$

حال رده برآوردگرهای انقباضی به صورت

$$\delta^q(X, U) = X + \gamma_q(X) + g(X, S). \quad (7)$$

در نظر گرفته می شود و مشابه قبل تفاضل مخاطره به صورت

$$\begin{aligned} \Delta R(\theta) &= R(\theta, \delta^q) - R(\theta, \delta_0^q) \\ &= \frac{1}{\sigma^2} E_\theta [\|g(X, S)\|^2 + 2(g(X, S))^T (X - \theta) \\ &\quad + 2(g(X, S))^T \gamma_q(X)]. \end{aligned} \quad (8)$$

محاسبه می شود.

۴ شرایط برتری رده برآوردگرهای انقباضی بر برآوردگر مینیماکس

هدف این بخش اثبات برتری برآوردگر انقباضی بر برآوردگر مینیماکس X است (برای بررسی مینیماکس بودن X سیلوپول و سن، ۲۰۰۵ را ببینید). به این معنی که مخاطره هر عضو کلاس برآوردگرهای انقباضی کمتر از مخاطره $\delta_0(X)$ باشد. ابتدا فرض کنید S^2 برآوردگر نارایب σ^2 بوده که از X مستقل است. به ازای مقدار ثابت c ، مشابه با بارانچیک (۱۹۷۰) تابع

$$g(X, S) = -\frac{cr(F)}{F} X, \quad F = \frac{\|X\|^2}{S^2}$$

را در نظر بگیرید، که در آن تابع $r: R_+ \rightarrow [0, 1]$ دارای مشتق دوم و مقعر است. با در نظر گرفتن محدودیت این که تمام مولفه های θ_i ($i = 1, \dots, p$) نامنفی باشند، قضیه زیر را داریم.

قضیه ۱: فرض کنید $p \geq 4$ و X دارای توزیع $N_p(\theta, \sigma^2 I_p)$ با σ^2 نامعلوم است و S^2 برآوردگر نارایب σ^2 و مستقل از X باشد. برآوردگر انقباضی $\delta(X)$ به فرم (۴) به ازای هر $\theta \in R_+^p$ بر برآوردگر معمولی $\delta_0(X) = X + \gamma(X)$ برتری دارد اگر شرط زیر برقرار باشد.

$$0 < c \leq \frac{2E_{\sigma=1}(S^2)(p-2)}{E_{\sigma=1}(S^4)} - \frac{pE_{\sigma=1}(S^2)}{E_{\sigma=1}(S^4)}.$$

برهان : با استفاده از رابطه (۵) با جایگذاری مقدار $g(X, S)$ داریم

$$\begin{aligned} \Delta R(\theta) &= \frac{1}{\sigma^2} E_{\theta} [\|g(X, S)\|^2 + 2(g(X, S))^T (X - \theta) \\ &\quad + 2(g(X, S))^T \gamma(X)] \\ &= \frac{1}{\sigma^2} E_{\theta} [\| -\frac{cr(\frac{\|X\|^2}{S^2})}{\|X\|^2} X \|^2 + 2(-\frac{cr(\frac{\|X\|^2}{S^2})}{\|X\|^2} X)^T (X - \theta) \\ &\quad + 2(-\frac{cr(\frac{\|X\|^2}{S^2})}{\|X\|^2} X)^T \gamma(X)]. \end{aligned} \quad (۹)$$

با شرطی کردن روی $(S^2 = s^2)$ و با استفاده از تعمیم لم استاین در رابطه (۶)، تفاضل مخاطره (۹) برابر است با

$$\begin{aligned} \Delta R(\theta) &= \frac{1}{\sigma^2} E_{\theta} [\|g(X, S)\|^2 + 2\sigma^2 \nabla \cdot g(X, S) + 2g(X, S)^T \gamma(X)] \\ &= \frac{1}{\sigma^2} E_{S^2} \{ E_{\theta} [c^2 \frac{r^2(\frac{\|X\|^2}{S^2}) S^4}{\|X\|^4} \|X\|^2 + 2c \frac{r(\frac{\|X\|^2}{S^2}) S^2}{\|X\|^2} \sum_{i=1}^p X_i^2 I_{[X_i \leq 0]} \\ &\quad - 2c (\frac{2r'(\frac{\|X\|^2}{S^2}) \|X\|^2}{S^2} + pr(\frac{\|X\|^2}{S^2}) \frac{\|X\|^2}{S^2} - 2r(\frac{\|X\|^2}{S^2}) \frac{\|X\|^2}{S^2})] | S = s \} \\ &= \frac{1}{\sigma^2} E_{S^2} \{ E_{\theta} [c^2 \frac{r^2(\frac{\|X\|^2}{S^2}) S^4}{\|X\|^2} + 2c \frac{r(\frac{\|X\|^2}{S^2}) S^2}{\|X\|^2} \sum_{i=1}^p X_i^2 I_{[X_i \leq 0]} \\ &\quad - 2c(p-2) \frac{r(\frac{\|X\|^2}{S^2}) S^2}{\|X\|^2} - 4cr'(\frac{\|X\|^2}{S^2})] | S = s \} \\ &\leq \frac{1}{\sigma^2} E_{S^2} \{ E_{\theta} [c \frac{r(\frac{\|X\|^2}{S^2})}{\|X\|^2} (cr(\frac{\|X\|^2}{S^2}) S^4 - 2S^2(p-2) \\ &\quad + 2S^2 \sum_{i=1}^p X_i^2 I_{[X_i \leq 0]})] | S = s \}. \end{aligned} \quad (۱۰)$$

بنابر لم ۱، که در آن $r'(\cdot) \geq 0$ و با توجه به فرض مقعر و دارای مشتق دوم بودن r ، یک کران بالا برای تفاضل مخاطره (۱۰) عبارت است از

$$\Delta R(\theta) = \frac{1}{\sigma^2} E_{S^2} \{ E_{\theta} [c \frac{r(\frac{\|X\|^2}{S^2})}{\|X\|^2} (cS^4 - 2S^2(p-2) \quad \text{www.SID.ir}$$

$$+ 2S^2 \sum_{i=1}^p X_i^2 I_{[X_i \leq 0]} \} | S = s \}. \quad (11)$$

لازم به ذکر است از این حقیقت که مقدار ماکسیمم $r(\|X\|^2)$ برابر با ۱ است، در رابطه (۱۱) استفاده شده است. در این قسمت مشابه استدلال فودینیر و همکاران (۲۰۰۳) در رابطه (۱۱) ابتدا برای i معین جمله

$$\left(\frac{r(\frac{\|X\|^2}{S^2})}{\|X\|^2} S^2 \right) \left(\sum_{i=1}^p X_i^2 I_{[X_i \leq 0]} \right)$$

در نظر گرفته می شود و درباره امید ریاضی شرطی روی $(X_j - \theta_j)^2$ به ازای $i \neq j$ بحث می شود.

چون r نامنفی، مقعر و مشتق پذیر است و با استفاده از لم ۱، $\frac{r(\frac{\|X\|^2}{S^2})}{\|X\|^2} S^2$ ناصعودی است. به علاوه توزیع شرطی X_i بر روی $(X_j - \theta_j)^2$ به ازای $i \neq j$ ، متقارن و تک مدی برای θ_i است. با در نظر گرفتن $Z = \sigma^{-1}(X - \theta)$ و با استفاده از لم ۲ داریم

$$cE \left[\frac{r(\frac{\|X\|^2}{S^2})}{\|X\|^2} \frac{X_i^2}{\sigma^2} I_{[X_i \leq 0]} \mid \frac{(X_j - \theta_j)^2}{\sigma^2} = Z_j^2, j \neq i \right] \\ \leq \frac{c}{2} E \left[\frac{r(\frac{\|X\|^2}{S^2})}{\|X\|^2} \frac{Z_i^2}{\sigma^2} \mid \frac{(X_j - \theta_j)^2}{\sigma^2} = Z_j^2, j \neq i \right].$$

بنابراین تفاضل مخاطره در (۱۱) دارای کران بالای به صورت

$$\frac{1}{\sigma^2} E_{S^2} \{ E_{\theta} [c \frac{r(\frac{\|\sigma Z + \theta\|^2}{S^2})}{\|\sigma Z + \theta\|^2} (cS^4 - 2S^2(p-2) + S^2 Z^T Z)] | S = s \} \quad (12)$$

است. حال با قرار دادن $\sigma = 1$ و شرطی کردن روی $Z^T Z$ ، عبارت شرطی (۱۲) دارای کران بالای زیر است.

$$cE \left[E \left(\frac{r(\frac{\|Z + \theta\|^2}{s^2})}{\|Z + \theta\|^2} | Z^T Z \right) (cs^4 - 2s^2(p-2) + s^2 Z^T Z) | Z^T Z \right] \\ \leq cE \left[E \left(\frac{r(\frac{\|Z + \theta\|^2}{s^2})}{\|Z + \theta\|^2} | Z^T Z \right) \right] \\ \times E [cs^4 - 2s^2(p-2) + s^2 Z^T Z | Z^T Z].$$

با استفاده از لم ۱ واضح است که $\frac{r(\|X\|^2/S^2)}{\|X\|^2/S^2}$ برای $p \geq 4$ زبرهمساز و در نتیجه بنابر تعریف ۲ نامثبت است. از آنجایی که توزیع Z نرمال بوده و حالتی از توزیع متقارن کروی است، $E[r(\frac{\|Z+\theta\|^2}{s^2})/\|Z+\theta\|^2]$ با استفاده از لم ۳ در $Z^T Z$ ناصعودی است. از این رو تنها کفایت نشان داده شود دومین امید ریاضی شرطی در (۱۳) نامثبت است. بنابر لم ۴، $Z^T Z$ دارای توزیع χ_p^2 بوده و از این رو $E[Z^T Z] = p$. در این صورت تفاضل مخاطره شرطی ΔR نامثبت است اگر

$$cE_{\sigma=1}(S^4) - 2E_{\sigma=1}(S^2)(p-2) + pE_{\sigma=1}(S^2) \leq 0$$

بنابراین

$$c \leq \frac{2E_{\sigma=1}(S^2)(p-2)}{E_{\sigma=1}(S^4)} - \frac{pE_{\sigma=1}(S^2)}{E_{\sigma=1}(S^4)}$$

و در نتیجه

$$0 < c \leq \frac{2E_{\sigma=1}(S^2)(p-2)}{E_{\sigma=1}(S^4)} - \frac{pE_{\sigma=1}(S^2)}{E_{\sigma=1}(S^4)}$$

اثبات کامل است.

قضیه ۲: فرض کنید $p \geq q \geq 4$ و X دارای توزیع $N_p(\theta, \sigma^2 I_p)$ با σ^2 نامعلوم است. همچنین فرض کنید S^2 برآوردگر نااریب σ^2 و مستقل از X باشد. برآوردگر انقباضی $\delta(X)$ به شکل (۷) به ازای هر $\theta \in R_+^q$ بر برآوردگر معمولی $\delta_0^q(X) = X + \gamma_q(X)$ برتری دارد اگر شرط زیر برقرار باشد.

$$0 < c \leq \frac{2E_{\sigma=1}(S^2)(p-2)}{E_{\sigma=1}(S^4)} - \frac{qE_{\sigma=1}(S^2)}{E_{\sigma=1}(S^4)}$$

برهان: با استفاده از روابط (۸) و (۹) با شرطی کردن روی $(S^2 = s^2)$ و با استفاده از تعمیم لم استاین در رابطه (۶)، مشابه با قضیه ۱ و رابطه (۱۰) و با اندکی تغییر در کران عبارت مجموع، تفاضل مخاطره برابر است با

$$\Delta R(\theta) = \frac{1}{\sigma^2} E_0[\|g(X, S)\|^2] + 2\sigma^2 \nabla \cdot g(X, S) + 2g(X, S)^T \gamma(X)]$$

$$\begin{aligned}
 &= \frac{1}{\sigma^2} E_{S^2} [E_{\theta} (c^2 \frac{r^2(\frac{\|X\|^2}{S^2})}{\|X\|^2} S^2 + 2c \frac{r(\frac{\|X\|^2}{S^2})}{\|X\|^2} \sum_{i=1}^q X_i^2 I_{[X_i \leq 0]} \\
 &\quad - 2c(p-2) \frac{r(\frac{\|X\|^2}{S^2})}{\|X\|^2} S^2 - 4cr'(\frac{\|X\|^2}{S^2}) |S = s] \\
 &\leq \frac{1}{\sigma^2} E_{S^2} \{ E_{\theta} [c \frac{r(\frac{\|X\|^2}{S^2})}{\|X\|^2} (cS^2 - 2S^2(p-2) \\
 &\quad + 2S^2 \sum_{i=1}^q X_i^2 I_{[X_i \leq 0]}) |S = s] \}. \tag{14}
 \end{aligned}$$

مشابه با قضیه ۱ و با استفاده از لم ۱ که در آن $r'(\cdot) \geq 0$ و با توجه به این که r مقعر و دارای مشتق دوم است، با قرار دادن مقدار ماکسیمم $r(\frac{\|X\|^2}{S^2})$ که بنا بر فرض برابر با ۱ است، یک کران بالا برای تفاضل مخاطره (۱۴) عبارت است از

$$\begin{aligned}
 &\frac{1}{\sigma^2} E_{S^2} \{ E_{\theta} [c \frac{r(\frac{\|X\|^2}{S^2})}{\|X\|^2} (cS^2 - 2S^2(p-2) \\
 &\quad + 2S^2 \sum_{i=1}^p X_i^2 I_{[X_i \leq 0]}) |S = s] \}. \tag{15}
 \end{aligned}$$

در ادامه با فرض $Z = \sigma^{-1}(X - \theta)$ ، مجدداً فرض می شود

$$\begin{aligned}
 V &= (Z_1, \dots, Z_q), T = (Z_{q+1}, \dots, Z_p), \\
 \eta &= (\theta_1, \dots, \theta_q), \mu = (\theta_{q+1}, \dots, \theta_p).
 \end{aligned}$$

در نتیجه داریم

$$V = \sigma^{-1}(X - \eta), T = \sigma^{-1}(X - \mu).$$

بنابراین می توان نوشت

$$X_1^q = \sigma V + \eta, X_{q+1}^p = \sigma T + \mu.$$

به علاوه با قراردادن $\sigma = 1$ داریم $\|X\|^2 = \|X_1^q\|^2 + \|X_{q+1}^p\|^2$. با استفاده از لم ۲ می توان تفاضل مخاطره در (۱۵) را به صورت

$$E_{S^2} \{ E_{\theta} [c \frac{r(\frac{\|X_1^q\|^2 + \|X_{q+1}^p\|^2}{S^2})}{\|X_1^q\|^2 + \|X_{q+1}^p\|^2} (cS^2 - 2S^2(p-2) + S^2 V^T V) |S = s] \}$$

کراندار کرد، که با شرطی کردن آن بر حسب $V^T V$ و T داریم

$$\begin{aligned} & cE_{\theta} \left[\frac{r(\|X^q\|^2 + \|X_{q+1}^p\|^2)}{\|X^q\|^2 + \|X_{q+1}^p\|^2} (cs^4 - 2s^2(p-2) + s^2 V^T V) |V^T V, T] \\ & \leq cE_{\theta} \left[\frac{r(\|X^q\|^2 + \|X_{q+1}^p\|^2)}{\|X^q\|^2 + \|X_{q+1}^p\|^2} |V^T V, T] \\ & \times E[(cs^4 - 2s^2(p-2) + s^2 V^T V) |V^T V, T]. \quad (16) \end{aligned}$$

با استفاده از لم ۱ و فرضیات داریم $r(\|X^q\|^2 + \|X_{q+1}^p\|^2/s^2) \geq p$ برای $p \geq 4$ زبرهمساز و در نتیجه بنابر تعریف ۲ نامثبت است. با در نظر گرفتن $V^T V$ ، از آن جایی که توزیع V نرمال بوده و توزیع متقارن کروی است، عبارت

$$E_{\theta} \left[\frac{r(\|X^q\|^2 + \|X_{q+1}^p\|^2)}{\|X^q\|^2 + \|X_{q+1}^p\|^2} |V^T V, T] \right]$$

با استفاده از لم ۳ در $V^T V$ ناصعودی است. بنابراین مشابه قضیه ۱ تنها کافیت نشان داده شود دومین امید ریاضی شرطی در (۱۶) نامثبت است. $V^T V$ بنابر لم ۴ دارای توزیع χ_q^2 است. بنابراین $E[V^T V] = q$ در این صورت تفاضل مخاطره شرطی ΔR نامثبت است اگر

$$cE_{\sigma=1}(S^4) - 2E_{\sigma=1}(S^2)(p-2) + qE_{\sigma=1}(S^2) \leq 0$$

بنابراین

$$c \leq \frac{2E_{\sigma=1}(S^2)(p-2)}{E_{\sigma=1}(S^4)} - \frac{qE_{\sigma=1}(S^2)}{E_{\sigma=1}(S^4)}$$

و در نتیجه

$$0 < c \leq \frac{2E_{\sigma=1}(S^2)(p-2)}{E_{\sigma=1}(S^4)} - \frac{qE_{\sigma=1}(S^2)}{E_{\sigma=1}(S^4)}$$

اثبات کامل است.

تذکر ۱: چون $q \leq p$ داریم

$$\frac{2E_{\sigma=1}(S^2)(p-2)}{E_{\sigma=1}(S^4)} - \frac{qE_{\sigma=1}(S^2)}{E_{\sigma=1}(S^4)} > \frac{2E_{\sigma=1}(S^2)(p-2)}{E_{\sigma=1}(S^4)} - \frac{pE_{\sigma=1}(S^2)}{E_{\sigma=1}(S^4)}$$

بنابراین قضیه ۱ حالت خاصی از قضیه ۲ است. SID.ir

بحث و نتیجه گیری

در این مقاله رده‌ای از برآوردگرهای انقباضی برای پارامتر مکان در توزیع نرمال چندمتغیره با میانگین و واریانس مجهول معرفی شد. در این خصوص نتایجی ارائه گردید که هر عضو رده فوق در فضای پارامتر محدود، دارای مخاطره کمتری نسبت به برآوردگر مینیماکس مکان بود. نتایج این مقاله از دو منظر قابل اهمیت است. اول این که رده برآوردگرهای نوع بارانچیک (۱۹۷۰) به حالت فضای پارامتر محدود تعمیم داده شده و دوم این که کلاس برآوردگرهای انقباضی ارائه شده توسط فودینیر و همکاران (۲۰۰۳) در توزیع نرمال به حالت واریانس نامعلوم گسترش داده شده است. در پایان به عنوان تحقیقی بیشتر می‌توان نتایج آرشی و طباطبایی (۲۰۱۰) را به حالت فضای پارامتر محدود تعمیم داد.

تقدیر و تشکر

نویسندگان مقاله از نظرات و پیشنهادات داوران محترم و هیئت تحریریه مجله علوم آماری که باعث ارتقای کیفی مقاله شد، کمال تشکر و قدردانی را دارند.

مراجع

Arashi, M. and Tabatabaey, S. M. M. (2010), A Note on Classical Stein-Type Estimators in Elliptically Contoured Models, *Journal of Statistical Planning and Inference*, **140**, 1206-1213.

Bickel, P. J. (1981), Minimax Estimation of the Mean of a Normal Distribution when the Parameter Space is Restrictaed, *Annals of Statistics*, **6**, 1301-1309.

Baranchik, A. J. (1970), A Family of Minimax Estimation of the Mean of a Multivariate Normal Distribution, *The Annals of Mathematical*

Statistics, **41**, 642-645.

Casella, G. and Strawderman, W. (1981), Estimating a Bounded Normal Mean, *Annals of Statistics*, **9**, 870-878.

Du Plessis, N. (1970), *An Introduction to Potential Theory*, Oliver and Boyd, Edinburgh, UK.

Fourdrinier, D. and Ouassou, I. (2000), Estimation of the Mean of a Spherically Symmetric Distribution with Constraints on the Norm, *Canadian Journal of Statistics*, **28**, 399-415.

Fourdrinier, D., Ouassou, I. and Strawderman, W. (2003), Estimation of a Parameter Vector when some Component are Restricted, *Journal of Multivariate Analysis*, **86**, 14-27.

Fourdrinier, D., Strawderman, W. and Wells, M. T. (2006), Estimation of a Location Parameter with Restrictions or Vague Information for Spherically Symmetric Distribution, *Annals of the Institute of Statistical Mathematics*, **58**, 73-92.

Fourdrinier, D. and Marchand, E. (2010), On Bayes Estimators with Uniform Priors on Spheres and their Comparative Performance with Maximum Likelihood Estimators for Estimating Bounded Multivariate Normal Means, *Journal of Multivariate Analysis*, **101**, 1390-1399.

Gatsonis, C., MacGibbon, B. and Strawderman, W. (1987), On the Estimation of a Restricted Normal Mean, *Statistics and Probability Letters*, **6**, 21-30.

Kortbi, O. and Marchand, E. (2012), Truncated Linear Estimation of a Bounded Multivariate Normal Mean, *Journal of Statistical Planning*

and Inference, **142**, 2607-2618.

Lehmann, E. L. and Casella, G. (1998), *Theory of Point Estimation*, 2nd Edt., Springer, New York.

Marchand, E. (1993), Estimation of a Multivariate Normal Mean with Constraints on the Norm, *Canadian Journal of Statistic*, **21**, 359-366.

Marchand, E. and Giri, N. (1993), James-Stein Estimation with Constraints on the Norm, *Canadian Journal of Statistic*, **22**, 2903-2924.

Marchand, E. (1994), On the Estimation of the Mean of a $N_p(\mu, \Sigma)$ Population with μ' known, *Statistics and Probability Letters*, **21**, 69-75.

Marchand, E. and Strawderman, W. (2005), Improving on the Minimum Risk Equivariant Estimator of a Location Parameter which is Constrained to an Interval or a Half - Interval, *Annals of the Institute of Statistical Mathematics*, **57**, 129-15.

Marchand, E. and Perron, F. (2005), Improving on the MLE of a Bounded Location Parameter for Spherical Distributions, *Journal of Multivariate Analysis*, **92**, 547-554.

Marchand, E. and Parsian, A. (2006), Minimax Estimation of a Bounded Parameter of a Discrete Distribution, *Statistics and Probability Letters*, **76**, 547-554.

Marchand, E. and Strawderman, W. (2012), A Unified Minimax Result for Restricted Parameter Spaces, *Bernoulli*, **18**, 635-643.

Muirhead, R. J. (1982), *Aspects of Multivariate Statistical Theory*, John Wiley, New York.

Ouassou, I. and Strawderman, W. E. (2002), Estimation of a Parameter Vector when some Components are Restricted to a Cone, *Statistics and Probability Letters*, **56**, 121-129.

Silvapulle, M. J. and Sen, P. K. (2005), *Constrained Statistical Inference Inequality, Order, and Shape Restrictions*, John Wiley, New Jersey.

Stein, C. M. (1981), Estimation of the Mean of a Multivariate Normal Distribution, *The Annals of Statistics*, **9**, 1135-1151.

Wan, A. T. K., Zou, G. and Lee, A. H. (2000), Minimax and γ - Minimax Estimation for the Poisson Distribution under LINEX Loss when the Parameter Space is Restricted, *Statistics and Probability Letters*, **50**, 23-32.

Archive of SID